

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 4T/82/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2119013980
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mgr. Martin Floriš, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2020:2119013980.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava samosudcom JUDr. Mgr. Martinom Florišom, PhD. na hlavnom pojednávaní v Trnave, dňa 16. januára 2020, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný

B. I., nar. XX.XX.XXXX v S.,
trvale bytom C. XXX/X, M.,
t.č.: ÚVV a ÚVTOS Leopoldov,

sa uznáva za vinného, že

v bode 1

po tom, ako si v presne nezistenom čase neoprávnene, v rozpore so zákonom č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zadovážil omamné a psychotropné látky, tieto u seba neoprávnene prechovával v dvoch plastových vreckách s tlakovým uzáverom až do 17.35 hod. dňa 20.06.2019, kedy bol v obci Hlohovec na ul. F. D. č.X/A zadržaný príslušníkmi OKP OR PZ Trnava, pričom podľa znaleckého skúmania ČES:PPZKEU-BA-EXP-2019/8014 sa jednalo o béžovú kryštalickú látku s obsahom metamfetamínu s prímiesou metylsulfonylmetánu hmotnosťou 686 mg s priemernou koncentráciou účinnej látky metamfetamínu 8,3 % hmotnostných a hnedú kryštalickú látku s obsahom metamfetamínu s prímiesou metylsulfonylmetánu s hmotnosťou 5929 mg s priemernou koncentráciou účinnej látky metamfetamínu 40,3 % hmotnostných, čo zodpovedá najmenej 63 obvykle jednorazovým dávkam drogy, ktorý podľa zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov patrí do II. skupiny psychotropných látok,

v bode 2

napriek tomu, že mu bol rozhodnutím Okresného dopravného inšpektorátu v Hlohovci č. ORPZ-TT-0014-8/2019-P, ORPZ-TT-0014-9/2019-P zo dňa 08.04.2019, ktoré nadobudlo právoplatnosť 03.05.2019, uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlo na dobu 24 mesiacov, bol dňa 20.06.2019 v čase o 17:35 hod. spozorovaný príslušníkmi Policajného zboru ako v Hlohovci po ul. F. Lipku vedie osobné motorové vozidlo VW Passat, ŠPZ GA XXXAA,

teda

obžalovaný B. I.

v bode 1 si neoprávnene zadovážil a prechovával po akúkoľvek dobu psychotropnú látku,

v bode 2 maril výkon rozhodnutia iného orgánu moci tým, že vykonával činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie iného štátneho orgánu o zákaze činnosti,

čím spáchal

zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c), písmeno d) Trestného zákona v súbehu s prečinom marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d) Trestného zákona

a za sa odsudzuje:

Podľa § 172 ods. 1 Trestného zákona s prihliadnutím na § 36 písm. l/ Trestného zákona, § 37 písm. h) a m) Trestného zákona a § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona, § 41 ods. 1 a 2 Trestného zákona, s použitím § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zák. per analogiam a pri použití argumentu a minori ad maior (od menšieho k väčšiemu) na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky a 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 48 ods.2 písm. b) Tr. zák. súd obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaraduje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1 a ods. 2 Trestného zákona súd u k l a d á obžalovanému trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel v trvaní 4 (štyri) roky.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Trnava podal na Okresný súd Trnava dňa 22.11.2019 pod sp. zn. 4Pv 170/19/2207-46 obžalobu na (aktuálne) obžalovaného B. I., nar. XX.XX.XXXX v Trnave, trvale bytom C. XXX/X, M., t.č.: ÚVV a ÚVTOS Leopoldov na skutkovom základe, ktorý bol totožný so skutkovou vetou, uvedenou v tomto rozsudku na vyššom mieste.

Súd po preskúmaní obžaloby nariadil vo veci termín hlavného pojednávania na deň 16.01.2020.

*** Prijatie vyhlásenia obžalovaného o vine ***

Následne súd postupoval primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ a h/ Tr. por., pričom na položené otázky obžalovaný B. I. odpovedal „áno“. Prokurátor na hlavnom pojednávaní navrhol prijať vyhlásenie obžalovaného o vine. Po takomto zistení súd vyhlásenie obžalovaného o uznaní viny zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, bez narušenia jeho skutkovej totožnosti, keď ho právne posúdil zhodne tak, ako bol posúdený v podanej obžalobe (tak, ako to vyplýva z výrokovej časti tohto rozsudku), pretože boli naplnené všetky 4 zákonné formálne znaky tohto trestného činu, t.j. subjekt, subjektívna stránka, objekt i objektívna stránka, podľa § 257 ods. 7, ods. 8 Tr. por. prijal, nakoľko na podklade výsledkov dokazovania vykonaného v prípravnom konaní nemal žiadne pochybnosti o vine obžalovaného s tým, že dokazovanie na hlavnom pojednávaní sa vykoná (vo väzbe k osobe obžalovaného, ktorý vinu uznal) k výrokom o treste, o ochrannom opatrení a o náhrade škody. Vzhľadom na uvedené, súd nepristúpil k modifikácii skutkovej vety, hoci v zmysle ustálenej judikatúry by mala byť v skutkovej vete skutku, ktorý je právne subsumovaný pod ustanovenie § 172 ods. 1 Trestného zákona obsiahnutá aj výška hodnoty drogy (165,37 € po zaokrúhlení hodnoty smerom nadol), pričom vychádzajúc z ustálenej judikatúry (v tomto smere súd poukazuje najmä na uznesenie Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 4To/44/2016 zo dňa 05.05.2016) a stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR Tpj 29/2019-5 (pôvodne uznesenie NS SR sp. zn.: 3Tdo/83/2018 zo dňa 20.03.2019) predstavuje najmenej 66 obvykle jednorazových dávok (v predmetnej veci súd poukazuje na celkovú hmotnosť zaisteného materiálu - pričom táto musí v priemer obsahovať požadované kvalitatívne aspekty - t.j. minimálne 10 % účinnej látky, pritom sa droga posudzuje vo svojej celistvosti a je bez významu, či páchatel mal prechovávané množstvo drogy rozdelené na viacero častí - napríklad rozdelené do tzv.

skladačiek, pričom súd osobitne zdôrazňuje, že jedna skladačka kvalitatívne kritérium nespĺnila, avšak zaistený materiál ako celok tieto požiadavky spĺňa, dokonca ide o drogu pomerne vysokej koncentrácie). Tento názor následne potvrdila súdna prax v nespočetných súdnych konaniach trestného charakteru, okrem iného napr. aj v uznesení NS SR, sp. zn.: 3Tdo/25/2017 zo dňa 26.07.2017, hoci vyčíslenie prokurátorom OP považuje súd v tomto smere za akceptovateľné v zmysle zásady in dubio pro reo, preto ak z posudku KEU PZ vyplýva nižšie množstvo drogy, ako v zmysle citovanej judikatúry a obžalovaný vyhlasuje vinu a teda nie je potrebné rozsiahle skutkové dokazovanie, súd považuje za akceptovateľný postup, keď je množstvo drogy ustálené v prospech páchatela (a to tým skôr, že nemá vplyv na právny kvalifikáciu skutku a je len sekundárnou a nepodstatnou otázkou v danom konaní).

*** Výrok o treste ***

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní uviedol, že je mu to všetko veľmi ľúto a v budúcnosti sa to opakovať nebude. Osobne užíval drogy krátkodobo (asi 1 gram pervitínu na týždeň, t.j. asi na 8-9 dávok), drogy bral aj v minulosti, ale prestal a s týmito začal opäť od začiatku roka 2019. K osobným pomerom obžalovaný uviedol, že v dôsledku spáchania skutku prišiel o všetko, bol v prenajatom dome, bol zasnúbený. Najbližšia rodina pri ňom ale naďalej stojí, chodí za ním na návštevy; jeho matka je po operácií, invalidná a vyžaduje dlhodobú starostlivosť.

Zo znaleckého posudku MUDr. Šedivej, ktorý súd vykonal v súlade s § 268 ods. 2 Tr. por. vyplynulo, že u obžalovaného boli zistené poruchy psychiky a správania zapríčinené užívaním iných stimulujúcich látok vrátane kofeínu (amfetamíny, metamfetamíny), syndróm závislosti F15.2 podľa Medzinárodnej klasifikácie chorôb, 10 revízia. Obžalovaný začal s užívaním metamfetamínu vo veku 25 rokov, formou šnupania. Syndróm na u jeho osoby prejavu drogocentrickým myslením, psychickým bažením po ďalšej dávke drogy, abstinenciou symptomatickou pri odňatí, zvýšenou psychickou tenziou (vnútorným napätím), podráždenou náladou a impulzivitou. K závislosti a jej dôsledkom je nedostatočne kritický, formálny, v popredí racionalizačno-bagatelizačný systém so skotomizáciou. V užívaní pokračuje napriek dôsledkom - sociálny a profesijný debakel, opakovaný justičný postih. Obvinený o svoje závislosti vie, v r. 2016 bol krátkodobo preliečený na psychiatrickom oddelení FN Trnava, na tretí deň odišiel na reverz, mal doporučenú abstinenciu od psychoaktívnych látok a absolvovanie kompletnej protitoxikomanickej liečby v špecializovanom zariadení, čo ignoroval. Na iných látkach závislý nie je. Napriek konštatovaniu prítomnosti syndrómu závislosti na stimulujúcich látkach, znalkyňa nenavrhuje uložiť ochranné protitoxikomanické liečenie, nakoľko obžalovaný je k svojej závislosti nedostatočne kritický, formálny, závislosť racionalizuje a bagatelizuje, skotomizuje dôsledky, nemá záujem o zmenu životného štýlu. O ochranné protitoxikomanické liečenie nejaví záujem, toto by pre nezáujem za strany obžalovaného nebolo vykonateľné, neplnilo by svoj účel. Znalkyňa záverom dodala, že zdravotný stav obžalovaného nie je potrebné ďalej skúmať, netrpí duševnou poruchou v zmysle psychózy a je plne ukotvený v realite.

Následne boli vykonané (v zmysle § 269 Trestného poriadku) listinné dôkazy:

- lustrácia RT,
- lustrácia v GP SR v2,
- lustrácia priestupkov,
- spis OS TT, sp. zn. 6T/65/2019,
- lekárska správa matky obžalovaného,
- ostatný spisový materiál.

Z aktuálneho odpisu registra trestov a aktuálnej lustrácie v registri GP bolo zistené, že obžalovaný bol doposiaľ 7-krát súdne trestaný. Z hľadiska štruktúry, ide o prevahu majetkovej trestnej činnosti. Odsúdený bol už dvakrát súdne trestaný pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia, pričom v tejto súvislosti možno pozorovať špeciálnu recidívu. V prípade odsúdení možno pozorovať, že obžalovaný bol viackrát odsúdený na nepodmienečný trest, pričom aj v prípade podmienených odsúdení boli tieto následne buď premenené, alebo zrušené a v dôsledku uloženia súhrnného trestu a následne „premenené“ na tresty nepodmienečné. V prípade obžalovaného sa minul účinkom aj inštitút podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody (v poradí prvé odsúdenie v odpise RT). S poukazom na uvedené je preto nevyhnutné obžalovanému uložiť nepodmienečný trest odňatia slobody.

Z odpisu lustrácie GP a pripojeného spisu Okresného súdu Trnava sp. zn.: 6T/65/2019 bolo zistené, že obžalovaný je aktuálne trestne stíhaný aj v konaní vedenom pod citovanou spisovou značkou, pričom v uvedenej veci prichádza v prípade právoplatného odsúdenia uloženie súhrnného trestu (vo veci bol vydaný trestný rozkaz, ktorý vo vzťahu k obž. Chynoradskému nenadobudol právoplatnosť, keď bol napadnutý včas podaný odporom. Z hľadiska trestného stíhania ide o stíhanie za prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona v súbehu s prečinom krádeže podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona, teda o skutku de facto nižšej závažnosti ako v tejto právnej veci vedenej pod sp. zn.: 4T/82/2019. Ďalšie trestné stíhanie v predmetnej veci zistené nebolo.

Prokurátor OP navrhol (vzhľadom na prijaté vyhlásenie o vine obžalovaného) uznať vinu obžalovaného v zhode s obžalobou a obžalovanému uložiť podľa § 172 ods. 1 Tr. zák. s použitím poľahčujúcich a priťažujúcich okolností nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 5 rokov a 4 mesiace.

V tejto súvislosti musel súd vyhodnotiť existenciu a pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Je nepochybné, že obžalovanému možno priznať poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l) Trestného zákona, nakoľko skutok priznal a oľutoval, pričom úprimnosť jeho ľútosti súd nemohol vyhodnotiť ako nedostatočnú, preto o existencii tejto poľahčujúcej okolnosti nemal dôvod pochybovať. Ohľadom priťaženej okolnosti podľa § 37 písm. m) Trestného zákona taktiež konajúci súd nemal pochybnosť, odsúdený bol viackrát trestaný, pričom tieto odsúdenia nie sú zahladené a ani teoreticky by do úvahy neprichádzalo ich zahladenie (aspoň ohľadom časovo najaktuálnejších odsúdení). V prípade odsúdeného súd identifikoval aj priťažujúcu okolnosť - § 37 písm. h) Trestného zákona spáchal viac trestných činov.

Základná trestná sadzba pre obžalovaného predstavuje 3 roky až 10 rokov, v zmysle § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona, súd musel zvýšiť hornú hranicu trestnej sadzby na 5 rokov a 4 mesiace. Tento výklad by súd zvolil, keby mal za to, že v predmetnej veci nie je dôvodná aplikácia § 41 ods. 2 Trestného zákona (viacčinný súbeh a spáchanie dvoch a viac trestných činov dvoma alebo viacerými skutkami), pričom súd mal v danom prípade za to, že možno zvažovať aj faktickú konzumpciu prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia, pričom k takému záveru ale nedošiel (hoci ho zvažoval).

V predmetnej veci preto súd videl dve možné riešenia skutkového stavu:

Alternatíva 1

1) Vyhodnotiť pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností (2:1 - § 36 ods. 1 písm. l) a § 37 písm. h) a m) Trestného zákona) - sadzba 5 rokov a 4 mesiace až 10 rokov.

2) Aplikovať na stav § 41 ods. 2 - sadzba 5 rokov a 4 mesiace až 13 rokov a 4 mesiace,

3) Aplikovať závery stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR Tpj 29/2019-5 (3 roky a 7 mesiacov - 13 rokov a 4 mesiace).

Zvýšenie dolnej hranice trestnej sadzby podľa § 38 ods. 4 Trestného zákona nie je nevyhnutné v zmysle § 38 ods. 8 Trestného zákona vykonať v prípade, ak to súd považuje za neprimerane prísne (túto možnosť vzhľadom na okolnosti na strane páchatel'a, ktoré súd popisuje vyššie, podľa názoru konajúceho súdu nie je dôvodné aplikovať).

Alternatíva 2

1) Vyhodnotiť pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností (1:1 - § 36 ods. 1 písm. l) a § 37 písm. m); písm. h) súd nepriznáva v dôsledku právnych záverov judikatúry niektorých súdov, ktoré vylučujú aplikovateľnosť tohto ustanovenia v prípade aplikácie tzv. asperačnej zásady) - sadzba 3 roky až 10 rokov

2) Aplikovať na stav § 41 ods. 2 - sadzba 3 roky až 13 rokov a 4 mesiace,

3) Aplikovať závery stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR Tpj 29/2019-5 (2 roky - 13 rokov a 4 mesiace).

Súd sa pri ukladaní trestu stotožnil s judikatúrnou alternatívou č. 1, pričom ale uložený trest zodpovedá zákonnosti, primeranosti a spravodlivosti aj v prípade aplikácie druhej alternatívy. Okrem uvedeného súd poznamenáva, že v predmetnej veci došlo k vyhláseniu obžalovaného o vine, preto na daný stav možno aplikovať závery Stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 27. júna 2017 sp. zn. Tpj 55/2016, v zmysle ktorého „ak možno páchatel'ovi trestného činu pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste mimoriadne znížiť trest podľa § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zák., teda v situácii vopred dohodnutého trestu, možno (teda nie obligatórne) naposledy označené ustanovenie per analogiam a pri použití argumentu a minor ad maior (od menšieho k väčšiemu) použiť aj

v prípade uznania viny podľa § 257 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Tr. por. (po prijatí takého vyhlásenia súdom), keďže páchatel' (obžalovaný) neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny (dokonca) bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu.“ Citované stanovisko k tejto „štvrtej právnej vete“ uvádza, že dôvodom použitia analógie je podmienenosť mimoriadneho zníženia trestu oboma procesnými úpravami na rovnakom princípe, ktorý umožňuje obžalovanému vzdať sa dokazovania na hlavnom pojednávaní. Kým v prípade dohody o vine a treste môže takto obvinený získať mimoriadne znížený trest už na základe samotnej dohody, ktorú v opačnom prípade nemusí uzavrieť (v prípade neschválenia dohody súdom sa obvinený vracia do štandardného režimu dokazovania viny v súdnom konaní), v prípade vyhlásenia o vine a jeho prijatia súdom nastanú účinky v zmysle § 257 ods. 5 a ods. 8 Tr. por. To znamená neodvolateľnosť vyhlásenia, nevykonanie dokazovania v rozsahu uznanej viny a obmedzenie opravného prostriedku v tomto rozsahu na dovolanie pre závažné porušenie práva na obhajobu, čo bude prichádzať do úvahy len výnimočne. Je potom namieste, aby súd po prijatí vyhlásenia obžalovaného o vine (rovnako právne rovnocenného vyhlásenia o nepopretí spáchania činu) mal možnosť (nie povinnosť) pristúpiť na báze analógie k mimoriadnemu zníženiu trestu za rovnakých podmienok, ako pri schválení dohody o vine a treste. Dokonca, keďže ide o uznanie viny bez garancie alebo predpokladu určitého (pre obžalovaného priaznivého) rozhodnutia o treste, možnosť mimoriadne znížiť trest je tu ešte dôvodnejšia. Ide o procesnú logiku vzdania sa práva na (kompletné) súdne konanie, v rámci ktorej je vhodné a vecne správne umožniť mimoriadne zmiernenie trestu.

Vyhlásenia obžalovaného o vine umožnilo súdu znížiť dolnú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu, v danom prípade ide o zníženie trestnej sadzby buď základnej (ak táto nie je zvýšená aplikáciou § 38 ods. 4 Trestného zákona) alebo zvýšenej uvedeným postupom (k tomu viď R 13/2013).

Oba možné výklady, ale v konečnom dôsledku vedú súd k rovnakému záveru o potrebe uloženia úhrnného trestu vo výmere 3 roky a 8 mesiacov, v prvom prípade bola pri výmere trestu dostatočne zvážená trestná minulosť odsúdeného a jeho osobnosť, v druhom prípade zase súd rozhodne nemohol prikrčiť u uložení iného ako nepodmienečného trestu, pričom výmera kratšia ako skutočne uložený trest 3 roky a 8 mesiacov by podľa názoru súdu bola neprimerane mierna, navyše by nerefletovala ani vytrvalú ignoráciu zákazu činnosti odsúdeným, ktorý zjavne má tendenciu k spáchaniu trestného činu marenia výkonu úradného rozhodnutia. Uloženie miernejšieho trestu by nezodpovedalo zásade generálnej aj individuálnej prevencie, uloženie prísnejšieho trestu zase vytvoreniu podmienok pre prevýchovu obžalovaného, rešpektujúc uvedené, súd musel podotknúť, že v prípade obžalovaného, ktorý vyhlási vinu - súd zásadne ukladá nižší trest, ako keby túto vinu zapieral a bola mu dokázaná a to aj v prípade, ak nie je pre okolnosti skutku alebo okolnosti na strane páchatela dôvodné uvažovať o treste pri spodnej hranici trestnej sadzby.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 (pätnástich) dní od jeho oznámenia, ktoré je potrebné podať na Okresný súd Trnava.

Podané odvolanie má odkladný účinok.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.